

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18973/2024
03.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., са пребивалиштем у ..., Република ..., чији је пуномоћник Срђан Митровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Милош Тодоровић, адвокат из ..., ради опозива - раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2102/2024 од 21.05.2024. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2102/2024 од 21.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2285/23 од 19.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је опозван – раскинут Уговор о поклону непокретности к.п. бр. ... к.о. ..., по култури њива 2. класе, површине 2164 м2, уписане у л.н. бр. ... к.о. ..., ОПУ 349-2020 од 08.05.2020. године, због осиромашења, што је тужени дужан да призна и трпи земљишно-књижни упис напред наведене непокретности на име тужиоца, те успоставу пређашњег земљишно-књижног стања на напред наведеној непокретности. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2102/2024 од 21.05.2024. године ставом првим изреке преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 2285/23 од 19.02.2024. године у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се опозове – раскида Уговор о поклону непокретности к.п. бр. ... к.о. ..., по култури њива 2. класе, површине 2164 м2, уписане у л.н. бр. ... к.о. ..., ОПУ 349-2020 од 08.05.2020. године, због осиромашења, што је тужени дужан да призна и трпи земљишно-књижни упис напред наведене непокретности на име тужиоца, те успоставу пређашњег земљишно-књижног стања на напред наведеној непокретности. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезан тужилац да туженом исплати трошкове парничног поступка од 517.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Другостепени суд није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се неосновано указује ревизијом, а која би могла бити од утицаја на другачију одлуку суда. Указивање тужиоца на битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су браћа од тетке и ујака. Тужилац је пензионер и са супругом која је домаћица живи у ... у изнајмљеном стану. Иза смрти оца 2007. године тужилац је наследио предметну непокретност - к.п. бр. ... уписану у л.н. бр. ... к.о. ..., по култури њива 2. класе, површине 2164 м², која на лицу места представља кућни плац на коме се налази породична стамбена зграда коју су саградили родитељи тужиоца, плевња чију изградњу је финасирао тужилац и стари помоћни објект који је током коришћења и живота у предметној непокретности адаптирао тужени за своје потребе, уз дозволу тужиоца. Наиме, током 2000. године тужени је са својом супругом, у договору са тужиоцем, прешао да живи у предметној непокретности у ... и да се стара о оцу тужиоца који је оболео. У знак захвалности што се тужени старао о његовом оцу, тужилац је повремено слао одређене новчане износе, а 2011. године је туженом купио и аутомобил. Током марта месеца 2020. године, тужилац и његова супруга су дошли из ... у ... . Дана 06.05.2020. године, тужилац као поклонодавац и тужени као поклонопримац закључили су Уговор о поклону оверен од стране јавног бележника под ОПУ 349-2020 дана 08.05.2020. године, који је за предмет имао спорну непокретност. Према извештају овереног превода са немачког језика од 01.07.2020. године тужилац је имао месечни износ пензије од 1.009,11 евра, а почев од 29.07.2020. године износ од 1.063,12 евра. Тужилац са супругом живи у изнајмљеном стану у коме је закупнину до 31.05.2020. године плаћао 780 евра, а од 01.06.2020. године 980 евра. Тужилац и његова супруга у ... не примају никакве бенефиције, нити социјална давања. Осим непокретности коју је поклонιο туженом, тужилац нема других непокретности у Србији.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев оцењујући да тужилац нема довољно основних средстава за живот и да је након закључења уговора о поклону дошло до осиромашења тужиоца учињеним поклоном из којих разлога су испуњени услови за раскид предметног уговора.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев за опозив - раскид Уговор о поклону и за то је дао разлоге које као правилне и потпуне прихвата и овај суд, због чега нису основани наводи у ревизији тужиоца о погрешној примени материјалног права.

Уговор о поклону није регулисан позитивним прописима, па се одредбе о опозиву тог уговора (раскиду) налазе у правним правилима имовинског права. По параграфу 567. Српског грађанског законика, који се у конкретном случају примењује на основу Закона о неважности правних прописа донетих пре 06. априла 1941. године и за време непријатељске окупације („Службени лист СНРЈ“, број 86/46), дародавац може опозвати поклон ако након учињеног поклона тако осиромаша да не може живети, као и у случају када поклонопримац покаже велику неблагодарност према поклонодавцу наносећи штету његовом животу, телу, части и нарушавајући његову слободу и имање.

По оцени Врховног суда правилно је другостепени суд закључио да није испуњен разлог за опозив - раскид уговора о поклону због осиромашења. Наиме, тужиочев износ пензије као и висина закупнине је готово иста тј.са малим одступањем, у време закључења Уговора о поклону и у време подношења тужбе. ... прилике тужиоца од времена закључења уговора до подношења тужбе нису измењене, нити је дошло до осиромашења тужиоца као једног од услова за раскид уговора, при чему је од момента закључења уговора до подношења тужбе прошло 20 дана, а тужилац није суду пружио доказе да би се утврдило његово евентуално осиромашење у тако кратком временском периоду које би утицало на његову егзистенцију, односно да му недостају нужна средства за живот, те нема места примени параграфа 567. Српског грађанског законика.

Учињеним поклоном јесте дошло до умањења имовине тужиоца, што је била и намера тужиоца као поклонодавца, односно да располаже својом имовином у намери да увећа имовину туженог, као поклонопримца, а на терет своје имовине, али се то умањење имовине не може поистоветити са личним осиромашењем тужиоца као разлогом за опозив Уговора о поклону, те стога не стоје наводи ревизије. Осиромашење поклонодавца је недостатак нужних средстава за живот. Да би се Уговор о поклону раскинуо из овог разлога неопходно је да постоји висок ниво осиромашења, који доводи у питање материјалну егзистенцију поклонодавца и лица које је дужан да издржава што овде није случај.

Како се осталим наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, са којих разлога се ревизија не може изјавити, исти су оцењени као неосновани и без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

На основу напред наведеног, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**